

Motion till riksdagen

1989/90:L719

av Marianne Andersson m.fl. (c)

Marknadsföring av våldsleksaker

Hösten 1987 uppmärksammades på allvar det stora utbudet och den kraftiga marknadsföringen av våldsleksaker och av data- och TV-spel med våldsinslag. Den opinion som sedan dess vuxit sig allt starkare och ett flertal riksdagsmotioner ledde till att Leksaksbranschen, Barnmiljörådet och Konsumentverket i slutet av förra året träffade en överenskommelse.

I överenskommelsen sägs bl a att medlemmarna i branschorganisationen rekommenderas att avstå från att i sina sortiment ta in leksaker, spel och liknande som genom sin utformning, förpackning eller eljest kan påverka barn och ungdom negativt i psykiskt eller moraliskt hänseende genom att ge dem det felaktiga intrycket att nyttjandet av våld är ett socialt acceptabelt beteende.

En annan del av överenskommelsen gäller marknadsföring till barn och ungdom av leksaker, spel och liknande.

Överenskommelsen är en framgång och den kommer förhoppningsvis att leda till en kraftig sanering av marknaden. Om man läser avtalstexten noga finner man dock att det fortfarande finns vissa luckor som mycket väl kan utnyttjas för att kringgå syftet i den överenskommelse som nu uppnåtts.

Vi ska här peka på några av dem. I den exemplifiering av vapen som ej får efterliknas nämns vapen som är helt eller delvis förbjudna i Sverige, t.ex. kaststjärnor, stiletter och knogjärn, men där nämns inte gevär, kulsprute-pistoler, handgranater etc.

Vidare omfattar överenskommelsen leksaker och spel som på ett verklig-hetstroget sätt efterliknar andra vapen. Detta innebär att man inte kommer åt science fiction-betonade vapen och leksaker. Det var ju just den utbredda förekomsten av den typen av leksaker och spel som orsakade en stor del av protesterna.

Det är därför viktigt att regeringen vidtar åtgärder för att noggrant följa upp effekten av avtalet.

Ett annat problem är att få de icke branschanslutna näringsidkarna att följa avtalet. Samma villkor måste gälla för hela handeln.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motio-

nen anförts om uppföljning av avtalet om våldsleksaker såväl inom
som utom den branschanslutna handeln.

Mot. 1989/90
L719

Stockholm den 24 januari 1990

Marianne Andersson (c)

Karin Söder (c)

Karin Israelsson (c)

